

mod efter bestemmelserne i forslaget § 21, stk. 1 og 2, og bestemmelser fastsat i medfør af forslaget § 22 kunne pålægge edb-servicebureauet at foretage slettelse af bestemte oplysninger eller hele registeret.

Foretager edb-servicebureauet videregivelse uden tilladelse fra ejeren af registeret, vil det normalt ikke være muligt at gøre denne strafferetlig ansvarlig for en eventuel overtrædelse af loven. Der synes bl. a. på den baggrund at være behov for, at der fastsættes nærmere regler om edb-servicebureauers virksomhed, herunder regler der præciserer, i hvilket omfang bureauerne må anvende de modtagne oplysninger, og regler om sikkerhedsforanstaltninger imod misbrug m. v.

Da størstedelen af de offentlige registre, hvortil der anvendes elektronisk databehandling, overlades til private edb-servicebureauer – for størstedelens vedkommende Datacentralen og Kommunedata – er det fundet hensigtsmæssigt også at lade bestemmelserne omfatte opgaver, der udføres for offentlige myndigheder.

Til § 18.

Til stk. 1 og 2.

Bestemmelserne angiver, hvilken virksomhed der omfattes. Bestemmelserne omfatter ikke alene de egentlige edb-servicebureauer, men også andre, der for trediemand udfører de nævnte opgaver. Det kan således også være almindelige erhvervsvirksomheder, der udlejer eller sælger overskydende maskinkapacitet, eller revisorer, der ud over almindelig revisionsvirksomhed for deres kunder også løbende foretager elektronisk databehandling af kundernes registre.

Elektronisk databehandling af enhver oplysning, der kan henføres til bestemte personer, indebærer navnlig på grund af samkøringmulighederne en misbrugsrisiko, også selv om kendskabet til de pågældende oplysninger isoleret set ikke kan medføre integritetskrænkelser. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt, at bestemmelserne omfatter sådanne registre, uanset at loven om de private registre i øvrigt har et noget snævrere anvendelsesområde med hensyn til personoplysninger.

Afgrænsningen af, hvad der skal forstås ved personoplysninger, svarer til, hvad der er fastsat i forslaget til lov om offentlige myndigheders registre.

Bestemmelsen i stk. 1 foreskriver en pligt til at indgive anmeldelse til registertilsynet, der herefter vil få mulighed for at kontrollere servicebureauet og eventuelt pålægge supplerende sikkerhedsforanstaltninger.

Til stk. 3.

Bestemmelsen sikrer imod en videregivelse, der ikke sker på ejeren af registerets ansvar. I tilfælde, hvor en videregivelse af oplysninger fra registeret er aftalt med ejeren, er det ham, der er ansvarlig for eventuelle overtrædelser af reglerne om videregivelse i denne eller anden lovgivning. Bestemmelsen om, at registeret ikke uden tilladelse må opbevares eller bearbejdes hos andre eller i udlandet, er medtaget bl. a. for at sikre, at der findes en ansvarlig også efter bestemmelserne i forslaget § 19 om overladelse af visse registre til elektronisk databehandling i udlandet.

Til stk. 4.

Efter bestemmelsen skal virksomhederne træffe fornødne sikkerhedsforanstaltninger mod misbrug m. v. Omfanget og arten af sikkerhedsforanstaltningerne må navnlig afhænge af, hvilke typer registre der behandles. Registertilsynet vil kunne yde virksomhederne vejledning herom. Om sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med elektronisk databehandling kan henvises nærmere til redegørelsen i afsnit 7.4.1. (side 166 ff.) i betænkningen om de offentlige registre.

Til kapitel 6.

Bestemmelserne i dette kapitel er nye i forhold til betænkningens udkastet. Om baggrunden herfor henvises til pkt. 5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 19.

Uden for lovens område falder registre, der er oprettet i udlandet. Det gælder også, selv om registeret indeholder oplysninger om personer og virksomheder her i landet. Er selve registeret placeret her i landet, vil det derimod principielt være omfattet af loven, se dog forslaget § 19, stk. 2, 3. pkt.

Bestemmelsen i *stk. 1* tager i det væsentlige sigte på at hindre omgælse af de danske regler, herunder om anmeldelse og tilladelse til forskellige former for registeraktiviteter. Uden bestemmelsen kunne det eventuelt være fristende at etablere registeret i udlandet og oparbejde det på grundlag af enkeltoplysninger indsamlet af personer eller virksomheder, der er placeret her i landet.

Efter bestemmelsens 2. pkt. skal registertilsynets tilladelse indhentes. En tilladelse vil efter *stk. 3* kun blive meddelt, såfremt tilsynet finder, at der ikke vil ske en væsentlig forringelse af den registreredes beskyttelse, og dette vil eventuelt kunne ske gennem fastsættelse af vilkår for tilladelsen. I bedømmelsen vil indgå, hvilke beskyttelsesregler, der